

Хто зберіг любов до краю і не зрікся роду,
Той ім'ям не вмере ніколи в спогадах народу.

Олександр Олесь

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 45-46 (14354-14355), 6 ЧЕРВНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

Пішаємось нашими земляками

Друзі, про що ви думаєте, дивлячись на ці знімки? Ми пере-дусім – про те, скільки насправді красивих, цілісних, гідних, патріотичних людей живуть поруч з нами! Когось ми радо впізнаємо серед когорти нагороджених (а ці фото – саме з нагородження наших земляків у рідному Спасо-Преображенському соборі), а когось відкриваємо для себе як невідомого волонтера, помічника, людину, котра своєю підтримкою сил оборони разом з ними наближає таку бажану перемогу.

Тому ми знову з радістю повідомляємо, що військовий капелан, священник Микола Гопайнич вручив пам'ятну відзнаку військової частини А 7042 (нашої героїчної 114-ї бригади ТРО) «Слава героям – волонтерам слава» відомій військовій волонтерці **ТЕТЯНІ ВАСИЛЕНКО** – за добросердечність, чуйність, щирість, відданість своїй справі, проявлену волонтерську ініціативу, вагому допомогу військовій частині та з нагоди відзначення 7-ї річниці її створення.

Інші достойники й достойниці на цьому фото були нагороджені медаллю «За жертвовність і любов до України» – відзнакою Православної церкви України. Засновано цю нагороду в січні 2015 року. А вручають медаль за прояв активної громадянської позиції, героїзм, самопожертву в ході Революції гідності, захист України на Донбасі та в Криму, а також за волонтерську допомогу військовим формуванням України.

СПАСИБІ ВАМ, ЗЕМЛЯКИ!

Вл. інф.

Знову підтримали своїх

Білоцерківська громада разом з іншими громадами Київщини продовжує допомагати військовим. Про це повідомив секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб.

– 1000 FPV-дронів, 10 пікапів, маскувальні сітки та інші речі для нашої славетної 72 ОМБр ім. Чорних Запорозжців. Ми всі бачили вражаючі відео роботи Чорних Запорозжців і добре знаємо, на що здатні передані «пташки» у вмілих руках пілотів БПЛА. Пікапи ж забезпечать мобільність воїнам, допомагаючи швидко реагувати на виклики фронту.

Це все ми передали нашим захисникам разом із головою Київської обласної військової адміністрації Миколою Калашником, в.о. голови Київської обласної ради Ярославом Добрянським, головами Бучанської та Броварської громад – Анатолієм Федоруком та Ігорем Сапожком під час поїздки до Донецької області.

Не зупиняємось. Продовжуємо нарощувати темпи допомоги. Адже за кожною такою передачею – врятовані життя наших воїнів, втримані рубежі оборони та відвойовані метри рідної української землі. Дякуємо платникам податків нашої громади та низький уклін нашим воїнам, які щодня доводять: неможливе – можливе, коли за справу беруться українські Герої.

Пішов у вічність як герой

Білоцерківська громада знову отримала сумну звістку – загинув наш земляк, солдат **Віталій Миколайович СЕМЕНЮТА** (1980 року народження), який служив помічником гранатометника механізованої роти однієї з військових частин. Воїн поліг під час бою 30 вересня 2024 року поблизу Вугледара Волноваського району Донецької області.

ВІЧНА ПАМ'ЯТЬ ГЕРОЮ!

Співчуття рідним і близьким!

Шана та вдячність захисникам!

72 сесію Білоцерківської міської ради, яка відбулася 29 травня, розпочали із вшанування захисників, завдяки яким наша громада продовжує жити й працювати. Про це повідомила пресслужба міської ради.

Посмертно орденом Богдана Хмельницького 3 ступеня нагороджено підполковника **Олега ПІГУЛЕВСЬКОГО**. Нагороду представники Білоцерківського РТЦК вручили його дружині Ользі Олександрівні (на фото).

Депутати ухвалили рішення про присвоєння звання «Почесний громадянин Білоцерківської міської територіальної громади» (посмертно) ще 24 Героям, які загинули за незалежність, суверенітет і територіальну цілісність України:

БОНДАРЮ ВІКТОРУ ЛЕОНІДОВИЧУ,
БОНДАРЕНКУ АНДРІЮ МИХАЙЛОВИЧУ;
БЛІНОВУ ІГОРЮ ОЛЕГОВИЧУ;
ГОРОВОМУ ОЛЕКСАНДРУ ВАСИЛЬОВИЧУ;
ГУЛЬКУ ЯРОСЛАВУ ВЯЧЕСЛАВОВИЧУ;
ДОРОШЕНКУ АНДРІЮ ВОЛОДИМИРОВИЧУ;
ЗАСУСІ ВІТАЛІЮ ВІКТОРОВИЧУ;
КОВТУНУ ОЛЕКСАНДРУ ВАЛЕРІЙОВИЧУ;
КИСІЛЕНКУ МИХАЙЛУ ВАСИЛЬОВИЧУ;
КУРОЧЕНКУ АНДРІЮ ВАСИЛЬОВИЧУ;
ЛЕЖЕВСЬКОМУ ДМИТРУ ВАСИЛЬОВИЧУ;
МОВЧАНУ ДЕНИСУ ВАСИЛЬОВИЧУ;
НАГОРНОМУ ОЛЕКСАНДРУ ВОЛОДИМИРОВИЧУ;
ОХРИМЕНКУ ОЛЕКСАНДРУ АНАТОЛІЙОВИЧУ;
ПАВЛЕНКУ АРТЕМУ ВАСИЛЬОВИЧУ;
ПЕРХАЙЛУ ОЛЕКСІЮ ВОЛОДИМИРОВИЧУ;
ПОГРЕБНЯКУ ОЛЕКСІЮ СЕРГІЙОВИЧУ;
РОМАНЮКУ ОЛЕКСАНДРУ МИКОЛАЙОВИЧУ;
СУХАНОВУ ЮРІЮ ІГОРОВИЧУ;
СКИБІЦЬКОМУ ГРИГОРІЮ ІВАНОВИЧУ;
ТРІЛЮ ОЛЕКСІЮ В'ЯЧЕСЛАВОВИЧУ;
ШИТОМУ ОЛЕКСАНДРУ ПЕТРОВИЧУ;
ЮРЧИКУ ВОЛОДИМИРУ ВІКТОРОВИЧУ;
ЯРЕМЕНКУ СЕРГІЮ МИКОЛАЙОВИЧУ.

Також Подяки від міської ради були вручені родинам військовослужбовців, наших земляків, які зараз боронять Україну та яких командири частин відзначили за мужність і самовіддану службу.

«3 Днем народження, рідна школо!»

Не все минуло в цьому світі, правда? Навіть у такі часи, як наші, ми впевнено можемо назвати непроминальні, незнищені, вічні речі. Власне, це те, що твориться завдяки великій любові волею духу людського й таланту. Насамперед, це – Музика і Пам'ять. От саме в такій послідовності. Попри жакливі війни та інші катистрофи, людство ще живе й не скотилось остаточно в прірву дикого самознищення саме тому, що триває потужне під'єднання до «високовольтної лінії» (за Ліною Костенко) тонких геніальних матерій. Провідниками в тому світі були і залишаються викладачі, педагоги, які беруть дітей за рученята та знову й знову посвячують їх до товариства причетних.

Тож є тверде переконання – якщо 105 років тому в Білій Церкві була відкрита Перша музична школа (тепер це Білоцерківська школа мистецтв № 1 імені Юрія Павленка) і нині вона продовжує священнодіяти, це свідчить не тільки про її затребуваність, а й про здійсненність надії – все в нас буде добре! Яскравим доказом тому став прекрасний творчий вечір «3 Днем народження, рідна школо!», яким вона відзначила свій 105-річний ювілей у Будинку органної та камерної музики.

Вітаючи численних гостей, директор школи, заслужений працівник культури України Леся Крижешевська, розповіла, що відкриття школи в Білій Церкві 3 лютого 1920 року стало значною подією не тільки для міста, а й усього регіону, адже заклад став джерелом початкової мистецької освіти усієї Правобережної Київщини. Від самого початку заснування і протягом усіх цих років школа є невіддільною часткою культурно-мистецького життя міста й регіону. Вона зберігає та примножує мистецькі традиції, плекає українську культуру. Це одна з найстаріших авторитетних і знаних шкіл мистецтв України.

За свою історію заклад підготував багатьох видатних музикантів, які стали викладачами мистецьких шкіл та вищих мистецьких навчальних закладів, артистами творчих колективів України, Нідерландів, Німеччини, Польщі, Ізраїлю, Норвегії, Аргентини, США та багатьох країн світу. Щороку учні школи отримують перемоги на міжнародних, всеукраїнських та обласних конкурсах юних виконавців.

Школа пишається своїми випускниками, одним із яких є композитор, народний артист України, професор, ректор Київської муніципальної академії музики ім. Р.М. Глієра, Почесний громадянин Білої Церкви **Олександр Злотник**. «Можливо, не всі випускники цієї школи будуть професійними музикантами, але вони будуть іншими, кращими, сильнішими і духовно багатшими, а це дуже важливо в наш час, коли є таке зло, як війна. І тільки сильна духом людина, яка любить рідну землю, культуру, мистецтво, знання, може його перемогти», – наголосив Олександр Злотник, вручивши школі Золоту медаль Київської муніципальної академії музики ім. Р.М. Глієра.

Під час ювілейної події прозвучало багато привітань на

адресу колективу школи. Секретар Білоцерківської міської ради **Володимир Вовкотруб** подякував йому за нелегку, часом недооцінену, але дуже необхідну для нашого суспільства роботу, вручивши ряду викладачів Грамоти Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету. Навчальний заклад також отримав цінний подарунок.

Пролунали вітання від начальника Білоцерківської районної військової адміністрації **Геннадія Сиваненка** (вручив Подяки Білоцерківської райдержадміністрації низці викладачів), депутатів Київської обласної ради – ректора БНАУ **Олени Шуст** та **Алевтини Шнуренко** (яка передала школі Подяку від Київської обласної ради), начальника управління культури і туризму БМР **Юлії Ковальської** (працівникам школи вручила Подяки Департаменту культури і туризму КОДА й управління культури та туризму міської ради), директора Білоцерківської централізованої бібліотечної системи **Лесі Поліщук**, ректора Академії мистецтв імені Павла Чубинського **Василя Романчишина** (вручив подяки від Академії та Київської обласної національної Всеукраїнської музичної спілки). Привітати школу прийшли також колеги директора Лесі Крижешевської по фракції Білоцерківської міської ради – депутати **Микола Дашкевич**,

Анатолій Ляшенко, Олена Фастівська, Юрій Петрик, а від імені фракції виступив голова гуманітарної комісії, директор Першої гімназії **Борис Смуток**.

З ювілеєм привітали також керівники інших мистецьких навчальних закладів – школи мистецтв імені Якова Яциневича **Сергій Кучерук**, школи мистецтв № 6 дитячих духових оркестрів **Яна Гільова** та школи мистецтв Бахмутської міської територіальної громади **Євгенія Гринь**.

Вітальний дарунок рідній школі передала випускниця, а нині доктор мистецтвознавства, доцент Національної музичної академії України **Тетяна Гусарчук**.

Представниця батьківського комітету, випускниця минулих років школи, викладач БНАУ **Наталія Булей** вдячними словами привітала колектив школи з ювілеєм і передала фінансову підтримку від своєї родини (ці кошти були перераховані на реабілітацію після пологів бойців 12-ї БрСП АЗОВ Національної гвардії України).

Слова вітань лунали на адресу Тамари Павлівни Павленко, чий педагогічний шлях у школі розпочався 1962 року. На сьогодні Тамара Павленко – заслужений діяч мистецтв України, лауреат обласної музичної премії та міської літературно-мистецької премії імені Нечуя-Левицького, Почесна громадянка Білої Церкви, її ім'я внесено до біографічного словника «Жінки України».

Словами шани та вдячності згадали Юрія Павленка – заслуженого працівника культури України, почесного громадянина міста, композитора, людину, чия праця стала невід'ємною частиною становлення та зростання закладу.

У ювілейній концертній програмі прозвучали твори українських композиторів у виконанні хору учнів 1–2 класів «Музичні зернятка», хору старших класів «Стежка», ансамблю скрипалів старших класів, вокального ансамблю «Купавонька», зразкового ансамблю ударних інструментів, ансамблю духових інструментів, зразкового ансамблю гітаристів, ансамблю флейтистів та солістів Кароліни Барковської, Олександра Воропая, Олеса Свинціцького, Павла Гальчуса, Крістину Кальченко, Крістину Туней, народного вокального ансамблю педагогів школи «Материнка», а також випускників школи, які нині є студентами мистецьких вишів, – Степана Петрішина-Канішевського (вчиться в Академії мистецтв імені Павла Чубинського) та Єви Маляренко (студентки КМАМ імені Р. Глієра).

Потужним закінченням свята стало виконання вокальним ансамблем «Материнка» та зразковим хором «Співа-ночка» пісні Олександра Злотника на вірші Олександра Вратарьова «Рідна Україна», яка веселила присутнім у залі оптимізм та натхнення словами: «У тебе, у мене є рідна Україна, як серце, як мати, як доля на віки!».

Вітаємо з ювілеєм Білоцерківську школу мистецтв №1 та дякуємо за талант, виховання й натхнення, яке вона дарує нашій громаді щодня.

Працюють задля громади та наближення Перемоги

Перед початком сесії Білоцерківської міської ради слова вдячності за підтримку та допомогу Збройним силам України лунали від військових, пишуть офіційні джерела.

БМР Георгій Нагорний, який нині перебуває в лавах наших захисників. Він висловив вдячність за допомогу новоствореному підрозділу безпілотних систем при центрі спеціального призначення «Омега», відмітивши, що ця допомога була дуже суттєвою та дала змогу військовим вирішити чимало поставлених завдань.

Подяка від загону безпілотних систем «Крила Омеги» була вручена секретарю Білоцерківської міської ради Володимирі Вовкотрубу, який, у свою чергу, наголосив, що це подяка не тільки депутатам, але й усім платникам податків нашої громади, всім працівникам, які сумлінно виконують свої обов'язки.

Нагрудним знаком «За заслуги перед містом» був нагороджений Іван Кудлай. З 2010 до 2022 року він очолював ТДВ «Терезине». За період його роботи на посаді керівника за короткий проміжок часу підприємство досягло стабільності, значно покращивши виробничі та фінансові показники. На сьогодні це сучасне, розвинуте сільськогосподарське підприємство, яке знають не тільки в Україні, а й за її межами.

Отримуючи нагороду, Іван Кудлай наголосив, що ця нагорода – заслуга робочого колективу, місцевої влади та депутатів:

«Для кожного успішного підприємства потрібна взаємодія. Свого часу наше селище Терезине та його селищна рада і підприємства ввійшли до Білоцерківської міської територіальної громади. Певний час ми відчували насторогу з приводу того, як складеться наша співпраця, але відчули шанобливе ставлення з боку міського голови, депутатського корпусу, структурних підрозділів. Це додало нам немало оптимізму навіть у такий скрутний час – інвестувати, розширювати виробництво, створювати нові потужності, нові робочі місця, збільшуючи податки як до місцевого, так і до державного бюджету. Щиро вдячний депутатському корпусу, а особливо Станіславу Доліду, Олександрі Балановському та Анатолію Ляшенку за сприяння й допомогу».

Секретар міської ради Володимир Вовкотруб, вручаючи нагороду, висловив вдячність Івану Миколайовичу за роботу підприємства та вміння керівництва. Також відмітив, що ТДВ «Терезине» входить до десятки найбільших платників податків нашої громади, активно допомагає Збройним силам України, а особисто для нього Іван Миколайович – еталон трудоголізму, адже всі ті досягнення є результатом щоденної кропіткої праці.

Подякою Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету за активну громадянську позицію, високу патріотичну свідомість, значний особистий внесок в залученні благодійної допомоги для маломобільних груп населення, за небайдужість та ініціативність був також нагороджений депутат Білоцерківської міської ради Микола Дашкевич.

Також цього дня Миколі Дашкевичу було вручено нагороду від Міністерства оборони України – за сприяння обороні.

Зупиніться, де б ви не були

До секретаря Білоцерківської міської ради звернулася молодіжна громадська організація «М32» з проханням змінити локації проведення «Хвилини мовчання». Як відомо, виконавчий комітет раніше надав дозвіл на проведення цієї акції на площі Шевченка та біля ТРЦ «Гермес» щосереди та щосуботи. Представники організації звернулися з проханням додати дні та локації. А саме:

- щопонеділка біля магазину «Новус» (вул. Чорних Запорожців, 26 Д) з 08:59 до 09:01 год.;
- щосереди від торгового центру «Гермес» до перехрестя вул. Ярослава Мудрого та вул. Грушевського з 08.59 до 09.01 год.;
- щосуботи біля Білоцерківської міської лікарні №1» (вул. Ярослава Мудрого, 49) з 08.59 до 09.01 год.;
- щонеділі біля Кригого ринку (бульвар Олександрійський, 60) з 08.59 до 09.01 год.

Члени виконкому погодили проведення акції-нагадування.

Ще 7 постраждалих через війну отримають матеріальну допомогу

Попри запровадження державний механізм компенсації у рамках послуги «єВідновлення», місцева влада продовжує надавати підтримку жителям громади, які постраждали від обстрілів російських агресорів, за рахунок коштів місцевого бюджету, оскільки заяви на таку допомогу продовжують надходити.

Тож 27 травня, під час чергового засідання виконавчого комітету, було ухвалено рішення про надання одноразової адресної матеріальної допомоги ще сімом мешканцям громади, які постраждали або зазнали втрати житла внаслідок збройної агресії російської федерації проти України.

А саме: відповідно до Протоколу від 21 квітня 2025 р., одноразову матеріальну допомогу на загальну суму 660 000 грн отримають 2 особи; відповідно до Протоколу від 22 травня 2025 р., 5 осіб отримають допомогу на суму загальну 829 000 грн.

Таким чином, загальна сума допомоги у 2025 році, згідно з рішеннями виконавчо-

го комітету, за станом на сьогодні вже становить 4 129 000 гривень для 20 осіб.

Матеріальна допомога надається в межах міської програми «Турбота» на 2023–2025 роки. Розмір виплат залежить від ступеня пошкодження майна, підтвердженого відповідними актами обстеження.

У громаді продовжують опрацьовувати звернення жителів, чиє майно постраждало через війну, й у межах наявних можливостей надають матеріальну допомогу. Прийом заяв і робота відповідної комісії тривають.

«Єдине вікно» для ветерана

На 72 сесії депутати ухвалили рішення про створення «єдиного вікна» для ветеранів війни та осіб, на яких поширюється чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», в Центрі надання адміністративних послуг (ЦНАП) при Білоцерківській міській раді.

Згідно з рішенням, як повідомляють офіційні джерела, ветерани зможуть отримати адміністративні послуги у ЦНАПі при міській раді (Ярослава Мудрого, 38/12, 2-й поверх), Територіальному підрозділі ЦНАПу (проспект Незалежності, 34) та на 8-ми віддалених робочих місцях адміністратора ЦНАПу, які розташовані в різних населених пунктах нашої громади (у Шкарівці, Терезиному, Вільній Тарасівці, Храпачах, Піщаній, Пилипчі, Сидорах та Томилівці).

Перший заступник міського голови Інна Новогребельська, яка доповіла з цього питання, наголосила, що завдяки такому рішення надання адміністративних послуг стане більш зручним для ветеранів, адже для цього не обов'язково буде їхати в місто: «В нашому ЦНАПі ми організуємо надання адмінпослуг для ветеранів у форматі «єдине вікно», і він називати-

меться «Адмінсервіс «Ветеран». Враховуючи те, що в нас велика громада з великою кількістю населених пунктів, ми запровадимо цю послугу в старостатах, облаштуємо місця для прийому, і наші адміністратори на віддалених робочих місцях будуть надавати ці послуги».

Також Володимир Вовкотруб додав, що муніципалітет всебічно сприяє тому, аби наблизити послугу до людини, щоб це було максимально зручно для користувачів. Це рішення дозволить зробити більш простим отримання послуг для наших захисників.

Депутати також підтримали рішення про визначення переліку адміністративних послуг, які надаються через Центр надання адміністративних послуг при Білоцерківській міській раді. Це 425 послуг, детальніше з якими можна ознайомитися у рішенні на офіційному сайті БМР.

Людина великої Душі

Нещодавно від нас назавжди пішов Володимир Максимович ВЛАСЕНКО – ректор Білоцерківського національного державного університету, академік УААН, доктор ветеринарних наук, професор, заслужений працівник вищої школи України, член Золотого фонду нашого міста. Це велика втрата не тільки для його родини, а й для всієї Київщини, а також для національної ветеринарної хірургії.

● І це не перебільшення. Адже в 70-х роках Володимир Максимович у свої 43 роки став наймолодшим ректором в Україні, у 80-х був першим, хто застосував лазер у ветеринарній вітчизняній хірургії, а в 90-х – новатором, який на кафедрі ветеринарної хірургії нашого університету створив єдину в Україні проблемну лабораторію.

● Нині важко перерахувати не лише назви, а навіть теми його наукових робіт. Так само, як неможливо переоцінити їхню користь у галузі ветеринарної медицини.

● Незважаючи на щільний робочий графік, ректор завжди знаходив час для колег і студентів: для спілкування, заохочення, підтримки й допомоги. Завдяки його зусиллям на Піщаному масиві було зведене студентське містечко. Коли трапилося лихо в одного з колег: раптово згорів будинок з усім майном, то Власенко не лише відразу надав грошову допомогу, а й повідомив колег для подальшого збору коштів. Звісно, що він першим зробив свій внесок, а ще й подбав, щоби протягом року одна з будівельних фірм стала спонсором і безоплатно побудувала для потерпілого нове житло.

● Мені особисто пощастило працювати в колективі, очолюваному Володимиром Максимовичем, лише три роки. Тоді я була редактором університетської галузевої газети «Аграрні кадри». Пам'ятаю, якось вже у випуску контрольного екземпляра я зробила помилку щодо одного терміна. Хоча я знала від колег, що Володимир Максимович ніколи ні на кого не підвищує голос, очікувала на прочухана. Але тоді він провів зі мною дружню бесіду – як наставник і педагог, щодо

відповідальності редактора газети, з якої читачі судитимуть про авторитет всього університетського колективу. І це вплинуло на мене сильніше будь-яких можливих різких зауважень.

● А ще мені дуже подобалося, що ректор заохочував усі ініціативи з мого боку; підготовку студентів до участі в обласному конкурсі юнкорів «Першоцвіт», запис юних поетів на Українському радіо для передачі «Школяда», підготовку до конкурсу юних читців.

● Найбільше мене вражало, як можуть в одній людині поєднуватися такі протилежні риси, як чуйність і вимогливість. Мабуть, це було можливим тому, що їх об'єднували ще дві неодмінні риси: справедливість і життєвий досвід.

● А ще мене дивувала багатогранна обізнаність Володимира Максимовича в літературі і мистецтві. Тому й не дивно, що студенти університету так часто виборювали призові місця в Міжнародному конкурсі з української мови ім. Петра Яценка. Студенти також виявляли свої здібності в хореографії, вокалі, інструментальній музиці тощо. Чимало з них ставали лауреатами Всеукраїнського фестивалю «Софіївські зорі».

● Нині ж мені залишається вірити, що Господь милостиво дасть спокій його великій Душі й очистить від усього непотрібного. А я завжди пам'ятатиму нашого незвичайного земляка як чуйну і мудру людину, багатогранну і яскраву особистість, досвідченого і терплячого вчителя, талановитого і сміливого науковця – Володимира Власенка.

Таїна БРАТЧЕНКО

Небезпека харчових отруєнь в літній період

Кількість харчових отруєнь різного походження різко збільшується в період настання спеки, коли стрімко розмножуються збудники кишкових інфекцій.

Існують прості правила безпечного харчування:

1. Потрібно підтримувати чистоту:

- ✓ мити руки з милом перед приготуванням їжі та перед її прийманням;
- ✓ ретельно мити продукти, посуд, кухонне приладдя, поверхні столів;
- ✓ зберігати продукти в закритому посуді чи пакетах;
- ✓ регулярно викидати побутові та харчові відходи;
- ✓ запобігати проникненню комах та тварин до кухні, комори тощо.

2. Уникати контакту між сирими та готовими харчовими продуктами:

- ✓ відокремлювати сир, м'ясо, птицю й морепродукти між собою та від інших харчових продуктів;
- ✓ для обробки сирих продуктів користуватися окремим кухонним приладдям.

3. Ретельно проводити термічну обробку їжі:

- ✓ готувати м'ясо птиці доти, доки сік стане прозорим, а не рожевим;
- ✓ кип'ятити рідку їжу не менше однієї хвилини;
- ✓ ретельно розігрівати приготовану їжу перед вживанням;
- ✓ якщо ви не маєте змоги правильно приготувати або розігріти їжу, спробуйте натомість їсти попередньо упаковану,

консервовану або готову до вживання їжу.

4. Зберігайте їжу правильно:

- ✓ всі приготовані та швидкопсувні продукти обов'язково зберігайте в холодильнику;
- ✓ не залишайте приготовлені страви на більш ніж 2 години поза межами холодильника;
- ✓ під час відключення електроенергії пам'ятайте, що продукти стають небезпечними, якщо вони перебувають

під впливом температури вище 5 градусів більше 2-х годин. Сумнівні щодо якості харчові продукти необхідно знешкодити.

5. Вживайте свіжі та вимиті продукти:

- ✓ обирайте свіжі чи попередньо оброблені продукти;
- ✓ мийте фрукти й овочі чистою (за потреби незараженою чи кип'яченою) водою;
- ✓ не купуйте продукти харчування у випадкових осіб або в місцях несанкціонованої торгівлі;
- ✓ не вживайте некип'ячене розливе молоко і сирі яйця.

Варто пам'ятати, що влітку потрібно бути уважними до безпечного вживання води: пити воду з перевірених джерел водопостачання або вживати бутильовану воду. Зберігайте воду в чистій, щільно закритій тарі.

Бережіть своє здоров'я і життя!

Лариса ЛАЗАРЕНКО, лікар

Проблеми з залізницею: коли буде безпечно і доступно?

Під час чергового пленарного засідання депутати Білоцерківської міської ради підтримали звернення до акціонерного товариства «Українська залізниця» з проханням вжити заходів реконструкції або розумного пристосування пішохідного мосту через залізничні колії на вокзалі станції «Біла Церква».

Допо-відаючи з цього питання, секретар міської ради Володимир Вовкотруб зазначив, що на засіданнях Ради безбар'єрності люди з інвалідністю постійно порушують питання щодо необхідності облаштування доступного переходу через колії на міському залізничному вокзалі.

Цей об'єкт критично важливий для транспортної інфраструктури громади, адже щодня вокзал обслуговує значну кількість мешканців і гостей міста. Водночас міст, який сполучає платформи, не відповідає мінімальним вимогам безбар'єрності: він не обладнаний пандусами, підйомниками, тактильними смугами та іншими засобами доступності. Це створює серйозні перешкоди для

людей з інвалідністю та інших маломобільних груп населення.

Звернення ініційоване на виконання Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні та підтримане Радою безбар'єрності Білоцерківської міської територіальної громади. Воно базується на положеннях чинного законодавства, державних будівельних норм та стандартів, які зобов'язують забезпечити інклюзивність громадських споруд і об'єктів транспортної інфраструктури.

Під час обговорення рішення також надійшла пропозиція доповнити звернення пунктом щодо необхідності будівництва пішохідного переходу через залізничні колії в районі вулиці Томилівської. Депутати підтримали цю пропозицію.

За інф. bc-rada.gov.ua

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Земельну ділянку 14,5 сотки на околиці с. Шкарівки під забудову та ведення домашнього господарства. Ціна договірна. Тел. 067-425-96-61.

✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фрі; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні;

віконні блоки, пофарбовані, засклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апарат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку - драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Погріб 2x3x2,5 м, окремий, у дворі по вул. О. Гончара, 8. Тел.: 096-95-444-69.

✓ Комплект постільної білизни полуторний, 100% бавовна. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Швейну машинку ножну, з тумбочкою, електрична. Тел.: 097-550-40-89.

✓ Масажне ліжко «Серагем», електрогрілку «Серагем» (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля «Жигулі». Тел.: 098-10-255-08.

ДОСВІДЧЕНИЙ НАРКОЛОГ-ПСИХІАТР ЛІКУЄ НОВИМИ ЗАПАТЕНТОВАНИМИ ТЕХНОЛОГІЯМИ:

- АЛКОГОЛЬНУ;
- ТЮТЮНОВУ;
- ІГРОВУ залежність;
- ДЕПРЕСИВНІ СТАНИ.

Тел.: 096-615-09-11.

Самолікування шкодить Вашому здоров'ю!
Ліцензія № 603820 від 07.11.2011 р.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний

**Монтаж –
один день.**

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

Він був смішний, цей Валентин. З дитинства хлопця кликали Валькою. І через те з нього кепкували. А ще носив речі зі старшого брата. Брат був нижчий ростом, а Валька ріс, як на дріжджах. Тому штани були на Вальку закороткі. Валька мусив робити вигляд, що не звертає уваги на жарті однокласників. Нема у батьків грошей на обновки.

Після уроків Валька допомагав на господарці. А ввечері брався за науку. І багато читав.

У старших класах Валька закохався в однокласницю і красуню Соломію. У випускному класі зважився запропонувати Соломії провести її з клубу і при нагоді розповісти про свої почуття.

– Що?! – здивовано запитала дівчина. – Ти набиваєшся мені в кавалери?!

Кохання в куцях штаних

Погляньте на це кохання в куцях штаних!

У клубі дружно засміялися. Вальку як вітром здуло. Був злий на Соломію... але й далі кохав.

...Вступні іспити у медінститут Соломія завалила. Пішла працювати санітаркою в районну лікарню. Аби легше було вступити наступного року.

Валька став студентом технікуму. Радів, що буде поруч із Соломією. Технікум також у районі.

Нарешті він «виріс» із куцях штаних. Гордилися сином.

Валька чатував біля лікарні на Соломію, коли та закінчить роботу. Гадав, тепер вона подивиться на нього по-іншому.

– Валько, ти? Хтось з твоїх в лікарні лежить? – запитала.

– Та ні, всі здорові. На тебе чекаю.

– Слухай, мені до твоїх залицянь байдухе. Тож забудь сюди дорогу. В мене хлопець є. Не рівня тобі.

– Я завжди тебе буду любити, Соломіє! – вигукнув у запалі Валька.

– Люби, якщо це твоєму здоров'ю не шкодить.

...Валька закінчив з відзнакою технікум. Відслужив в армії. Вступив до інституту. Став конструктором. Подавав неабиякі надії. Тепер у ньому годі було впізнати колишнього хлопчиська в куцях штанах. До села приїжджав добротню одягнений, з гарними манерами молодий чоловік. З гостинцями для батьків і родини. Валькою уже його ніхто не називав.

...Соломія до інституту так і не вступила. Не мала часу через хлопців. Казали, що бачили у якійсь непевній компанії. А Катерина дякувала долі, що дівчина колись дала відкоша синові.

...Цього разу Валентин приїхав додому з нареченою. Знайомити з батьками. Перед цим попередив: Марійка – з дитбудинку. Про рідню нічого не знає. Вчилися в інституті разом. Мила, сором'язлива дівчина Катерині сподобалася. І батько поважав синів вибір...

...Соломію зустрів випадково.

– Валька?! Суперово виглядаєш! – вигукнула Соломія. – Чула, ти гарно в житті влаштувався. І з якоюсь дівкою приїжджав.

– Це моя майбутня дружина.

– Мене вже не кохаєш? А казав, що завжди будеш любити.

– Мені пора. Радий був бачити.

– А я не прощаюся...

...Село перемирало кістки Соломії. Мовляв, зовсім берега пустилася. Невідомо, від кого народила сина. Стасом назвала. Батьки навідріз відмовилися прийняти доньку з малюком. Прихистила самотню родичка. Заради дитини. Невдовзі Соломія закрутила черговий роман. Часто не бувала вдома. Родичка просила Соломію схаменутися, тоді хату на неї з сином запише. Де там...

Соломію материнських прав не позбавили, але сина оформили на навчання до інтернату. Зрідка навідувала Стаса. Просила пробачити. Обіцяла «почати все з чистого листа». Але... знову чоловіки, спиртне...

Якось дала Стасові записку й мовила:

– Запам'ятай це прізвище. Навіть адресу випитала. Колись цей чоловік кохав мене. А я... Це не важливо. Він міг би бути твоїм батьком. Якщо припече, знайди його. Він добрий. Думаю, допоможе. І не забудь сказати, чий ти.

– Ні. До синового випускного Соломія не дожила. Життя розпусне згубило. А Стас напам'ять зазубрив прізвище та адресу чужого чоловіка. Хлопець не знав, куди податися після закінчення навчання. Материна рідня від нього відмовилася. Тому їхати до них не міг. А що, коли?... Написав листа незнайомому Валентині. Про те, чий він син. І що матері не стало. І що він гарно вчиться. Вже випускник. Нічого не просив, ні про що не запитував, бо не вірив, що отримає відповідь.

Валентин розгубився. Показав дивне послання дружині. Розповів про свою шкільну закоханість у Соломію та її непутнє життя. Марія довго сиділа над списанням незнайомим хлопцем аркушем паперу.

– Валентине, давай допоможемо хлопцеві. Хоча б порадимо, куди вступити на навчання. Може, і в нашому місті. Я з дитбудинку, тож знаю, що означає бути нічиєю. Познайомимо його з нашими Вікою і Денисом. Може, він хороша дитина. Мене колись підтримала вихователька. Тепер моя черга прийти комусь на поміч.

– І що ми?.. – Поїдь до нього. Поговори. Дай йому зрозуміти, що він не сам у цьому світі. Запроси до нас.

...Стас був схожий на матір. Лише зростом високий. З «казених» штаних виріс. Валентин згадав, як його Соломія називала коханням у куцях штаних. Усміхнувся. Простягнув руку: – Будемо знайомі. Валентин Гнатович. Тобто, дядько Валентин...

Ольга ЧОРНА

Зелені свята. Пресвята Трійця

8-9 червня

◆ Три Особи Божі, а Бог Один! Людському розуму інколи важко усвідомити цю тайну. Проте у самій природі зустрічаємо речі, які до певної міри полегшують розуміння цієї високої тайни та частково заспокоюють нашу жагоду пізнання.

◆ Отець, Син і Дух Святий – три Особи Божі, рівні у величності, єдині у природі й істотності, але різні в особах. Вони стоять поряд, як три особи однієї родини. Коли світить сонце на небі, погляньмо у воду і побачимо там друге сонце, а коли ще будемо тримати дзеркало понад водою, то побачимо в ньому ще й третє сонце. Бачимо три сонця, але знаємо, що це тільки одне. Чи у вогні ми завважуємо полум'я, світло й тепло. Це три різні речі, але тільки один той самий вогонь. Подібно в Бозі є три Особи, але тільки Один Бог.

◆ Здійснилася обітниця Спасителя, яку Він дав апостолам: Утішитель – Дух Святий – зійшов на апостолів, коли вони прийшли на молитву, і Мати Божа тоді була з ними. Дух у вигляді вогненних язиків осів на них. Пізнавши Духа

Святого, учні Христа дістали Духа мудрості – зокрема змогли говорити різними мовами.

◆ Це велике свято у пошану Святої Трійці – свято народження і життя Христової церкви, бо Церква Христова є громада вірних, що керується у своєму житті Духом Святим. Поки не зійшов Дух Святий на апостолів у день П'ятдесятниці, тобто у 50-й день після Воскресіння Христового, доти не було й Церкви.

◆ Перший день П'ятдесятниці, тобто неділю, Церква присвячує переважно на славу Пресвятої Трійці, і цей день у народі називається Трійциним днем, а другий, понеділок, – на славу Духа Святого, і називається Духів день. На цьому Богослужінні з колінопреклонінням читаються благальні молитви Василя Великого, в яких ми сповідуємо гріхи наші перед Отцем Небесним і ради великої жертви Сина Його благаємо помилування: просимо дарувати нам Божественний Дух, на просвіщення і зміцнення душ наших і, нарешті, молимося за спочилих батьків і братів наших, щоб упокоїв їх Господь у місці світлому та квітучому.

◆ У це свято прийнято прикрашати храми та свої помешкання зеленню. А під час Богослужіння молитися з квітами в руках, виявляючи цим наші радість і вдячність Богу за те, що Він оновив людей. Народив їх через хрещення в нове життя. (Квіти і зелень – знак життя.)

◆ Любов до Бога має йти від любові до людини: як можна Бога любити, коли брата свого не любиш, свій народ, мову, Батьківщину? В цей світлий Празник пригадаймо, як ще пророки Старого Заповіту закликали нас: «Сім разів у цей день свою Батьківщину згадаймо, сім раз до Неї очі звертаймо, сім разів на день за Неї Небо благаймо, бо тільки її чарівне буття дає людині справжнє життя».

Підготував
Микола ОТИЧЕНКО

► Світ природи

■ Одуди населяють переважно Європу, Азію, Африку. Розміри тіла близькі до середніх. Вони мають довгий (6-8 см), трохи зігнутий вниз дзьоб. На голові зверху віялоподібний, пишши чубчик яскравого забарвлення. Вирізняються строкатим кольором пір'я – охристо-бурим з чорними й білими

смужками на спині й крилах, рожеворудим – на животі. Види з помірних широт перелітні. Перебувають у лісових, лісостепових, степових зонах – по берегах річок, на луках, у ярах, лісонасадженнях, де ростуть старі дерева. Для гніздування в більшості випадків використовують дупла у старих стовбурах, рідше використовують купи каміння, дахи будівель, щілини скель, пеньки, нори в берегових кручах. Орнітологи знаходили гнізда одудів у скелеті козулі, в купах сухого хмизу в лісі, а також на ґрунті. Самці чистять гнізда навесні, один раз.

■ Літають ці птахи спритно. В разі небезпеки притискуються до землі, складають крила, піднімають вгору дзьоба. Коли злякаються, видають монотонне: чир-чир-чир... Після прильоту до нас на весні самці, щоб привабити самок, гучно кричать: о-ду-дуд... Коли пара формується, то назавжди. Самка в гнізді насиджує яйця 1,5 тижня, і такий само термін продовжує ще самець. Пташенята сидять у гнізді 3 тижні. Харчуються комахами, молюсками, ящірками, а завдяки довгому дзьобу нерідко видовбують личинки комах із ґрунту.

■ В неволі окремі одуди в людських оселях прив'язуються до господарів,

беруть їжу з рук, слідує за ними (як собаки). Буває, що вони частково піддаються дресируванню і виконують нескладні вправи: обертаються, підстрибують, кивають і покручують головою. В ісламі одуди асоціюються із царем Соломоном. У християн вони є символом турботи дітей про батьків,

Довгодзьобі та красиві

а в чеченців та інгушів – богині весни й родючості. В Німеччині у 19 ст. птахів використовували як смачне і поживне м'ясо. А один із батальйонів армії оборони Ізраїлю має назву «духифат», тобто одуд. В 2008 р. у тому ж Ізраїлі було оголошено конкурс на улюбленого пернатого. Ним став одуд.

■ Звичайні одуди – красиві, елегантні, привабливі птахи. В польоті нагадують великого різнокольорового метелика. В їхньому раціоні основу складають комахи. В степу вони поїдають також багато коників, цикад, сарани, богомолів. Спосіб харчування тут своєрідний. Адже, схопивши живу здобич дзьобом, одуди умертвляють її, потім підкидають у повітря, знову ловлять і ковтають. Виняток – дрібна попелиця, яку ковтають відразу.

■ Якось влітку ми перебували у лісовому урочищі «Товста». Несподівано зупинилися, бо побачили у траві двох неживих дорослих дятлів. Поряд, в дуплі верби, лементували писклята, вірогідно, виводок дятлів. Недалеко, на вільсі, у дупло до своїх пташенят регулярно прилітали батьки-одуди, приносячи нащадкам харчі. І на наше здивування одуди стали підлітати також до сусідського гнізда, годуючи комахами чужих нащадків.

(Далі буде)

Іван ВАСИЛЕНКО,
Віктор ДЕМЕЩУК

Сайт Shorptk ua	П'ятниця, 6.06		Субота, 7.06		Неділя, 8.06		Понеділок, 9.06		Вівторок, 10.06		Середа, 11.06		Четвер, 12.06	
	ніч	+20	ніч	+20	ніч	+20	ніч	+19	ніч	+16	ніч	+14	ніч	+14
	день	+30	день	+31	день	+29	день	+25	день	+21	день	+22	день	+22

Якщо немає вітру, беріться за весла. (Ламинське прислів'я)

Засновник:
ПП "Редакція газети
"Громадська думка"
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ "Білоцерківдрук",
м. Біла Церква, бульв. Олександрійський, 22.
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 043348510000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.